ŐRZŐ

A POFOSZ 1956-os Hagyományőrző Tagozatának kiadványa
IX. évfolyam 35. szám 2023. szeptember

„A hagyományőrzés nem a hamu megtartása, hanem a láng továbbvitele."
Morus Tamás

Megújulva megőrizni az alapértékeket

A POFOSZ húsz éve kitűzött főbb feladatai

Előző lapszámunkban már beszámoltunk a Magyar Politikai Foglyok Szövetségének május 9-én tartott tisztújításáról. E küldöttközgyűlés üzenete és hitvallása szerint a szervezet előtt álló legfőbb feladat a POFOSZ alapértékeinek megőrzése jelenkorunk változó viszonyaihoz és igényeihez igazodva. Ennek szellemében most felidézzük a POFOSZ 2003. május 29-i küldöttgyűlésén elfogadott határozatokat. Tesszük ezt annál inkább, mert az utókor számára elgondolkoztató és megvizsgálandó, hogy húsz esztendeje miért az alább idézett feladatok jelentettek prioritást, s mennyit sikerült megvalósítani belőlük.

A Küldöttgyűlés fontosnak tartja a Szövetség működését. Elfogadja a vezetőség beszámolóját és az alábbiakban meghatározza a jövő évi feladatokat.

1. Következetesen képviselni kell az alapszabályban megfogalmazottak szerint az emberi és állampolgári jogokat.

2. Közre kell működni – követelni kell – a kommunista diktatúra által okozott károk jóvátételét. A kommunizmus üldözöttei üldöztetési arányaikban kapjanak további anyagi és erkölcsi elismerést. A Szövetség által benyújtott igényeket a Kormánytól ki kell követelni.

3. Tudatosítani kell a kommunista diktatúra elleni harc fontosságát. (A hazai és a nemzetközi tevékenységben egyaránt.) Fel kell mutatni a törvénysértések feltárásával, emlékek összegyűjtésével a Szövetség tagjainak hősies küzdelmét. Erre a célra fel kell használni az internetben rejlő lehetőségeket, valamint a hírközlő eszközöket, a Hagyományőrző Tagozatot és minden tag egyéni és csoportos aktivitását.

4. Erősíteni kell a Szövetséget, biztosítani kell a szervezeti és működési lehetőségeket, a demokratikus elvek érvényesülése alapján.

5. Biztosítani kell a megteremtett társadalmi átalakulás védelmét. Határozottabban kell képviselni azokat a nemzeti értékeket, amelyek fennmaradásunkat biztosítják. El kell határolódni a szocialista internacionálé és a liberális kozmopolitizmus minden eszmei áramlatától.

6. Törekedni kell a kommunizmus üldözötteinek egységére. (Hazai és nemzetközi alapon egyaránt.) El kell határolódni – sőt harcot kell folytatni – az olyan törekvésekkel szemben, amelyek a megosztást, a széthúzást gerjesztik.

7. El kell érni, hogy a küldöttek valamennyien egy családtagjukat vonják be a Szövetségbe.

8. Az Országos elnökség tegyen javaslatot a Parlamentnek, hogy október 23. és november 4. között tűzzék ki a közhivatalokra a lyukas zászlót a közelgő 50 éves évforduló tiszteletére. (Példaként szolgáljon a Németországban történő évforduló megünneplése.)

9- Az Országos Elnökség tegyen javaslatot a Kormány felé, hogy a Szovjetunióban ártatlanul elítéltek a Gulagon ledolgozott munkadíjat kapják meg. (Ha már nem élnek, akkor az egyenes ági leszármazottak annak 50 százalékát.)

Ügyfélfogadás, összejövetelek

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy a POFOSZ Hagyományőrző Tagozatának 2016-tól átalakult az ügyfélfogadási rendje. Barátainkat és tagtársainkat **előzetes egyeztetés után** – bármely hétköznapon – várjuk a tagozat székhelyén: Budapesten, a XIV. kerület, Nagy Lajos király útja 155. számú irodánkban. Kérjük, hogy látogatási szándékát előre jelezze Ámon Antalnál – a tagozat elnökénél – a 06-30-814-9917 vagy a 06-1-257-0190-es telefonszámon. Az előzetes bejelentkezés Vasvári Évánál, a hagyományőrzők elnökhelyettesénél is jelezhető a 06-20-428-7351 vagy a 06-1-781-3674-es telefonszámon.

Sírj Magyarország – egy nem felejtett forradalom

„Egyetlen nemzet sem maradhat rab örökké”

Forrás: Fortepan 23588

Alábbiakban a *Sírj Magyarország – egy nem felejtett forradalom* című film ausztráliai televíziós ősbemutatóját bejelentő sajtónyilatkozat magyar nyelvű szövegét közöljük. A film nagy erénye, hogy megrázó erővel és hitelességgel mutatja be a reményt, a hősiességet, a reménytelenséget és végül a kétségbeesést. Történeteiket az egyszerű emberek mondják el. Bár a forradalmat leverték, de mint az egyik szereplő fogalmaz: „Magyarország 500 éven keresztül nem nyert egyetlen harcot sem, most viszont sikerült visszanyernie önbecsülését. Egyetlen nemzet sem maradhat rab örökké.”

SAJTÓNYILATKOZAT

A magyar forradalomra emlékezve

1956. október 23-a az a nap, amit a magyarok sohase fognak elfelejteni.

Azon a turbulens, zűrzavaros napon diákok, ipari tanulók, gyári munkások ezrei és ezrei – nők, nem csak férfiak, sőt gyerekek – az utcára mentek a magyar fővárosban Budapesten, hogy tiltakozzanak a kommunista elnyomás és az országuk szovjet katonai megszállása ellen.

Most, a magyar történelem ezen fontos dátumán az SBS Televízió bemutatja, Ausztráliában első alkalommal, a briliáns, megrázó és bámulatos dokumentumfilmet, címe: *Sírj Magyarország – egy nem felejtett forradalom*. Időpont: 1988. október 23-a vasárnap, este 10.25-kor.

A dokumentumfilm Nagy Britanniában, az Egyesült Államokban, Kanadában és Magyarországon készült, az októberi forradalom évfordulójának emléket állítva és egyedülálló helyszíni felvételeket tartalmaz az 1956-os eseményekről.

A férfiakkal és nőkkel készített interjúkon keresztül a *Sírj Magyarország* bemutatja a reményt, a hősiességet, a reménytelenséget és végül a kétségbeesést.

A Szovjet Kommunista Párt 20. kongresszusán, 1956 februárjában bekövetkezett feltárása a sztálini rendszer bűneinek, a változások reményét ébresztette Kelet-Európa szerte. Magyarországon a forrongást kiegészítette a nemzet történelmében rejlő hazafias büszkeség – a magyarok demokráciát akartak.

A rossz aratás, a tüzelőanyag-hiány egy nedves, hideg őszön és a lengyelországi nyugtalanságok hírei a kommunista rezsim növekedő kritizálásához vezettek és elhangzott a követelés a szovjet csapatok kivonására Magyarországról. A tiltakozás tömegméretekben október 23-án csúcsosodott ki.

A Forradalom 12 napig tartott, ami alatt a legintenzívebb harcok Budapest utcáin történtek.

Az egyik oldalon a szovjet fegyveres erő tankjai, az ÁVO, a gyűlölt magyar titkosrendőrség támogatásával, a másik oldalon a kiképzetlen serege az egyszerű magyar embereknek a géppisztolyaikkal és a Molotov-koktéljaikkal.

Ezek az „egyszerű magyar emberek" azok, akik elmondják történeteiket a *Sírj Magyarország – egy nem felejtett forradalom* című filmben.

A tüntetőknek volt egy 16 pontos követelést tartalmazó listájuk, amiről az emberek úgy hitték október 31-re, hogy a szovjet vezetők azt elfogadták. Ugyanis egy hatnapos harc után a szovjetek valóban belementek Magyarországról való kivonulásukba.

Egy új kormány alakult, demokráciát ígértek és Budapest lakossága elkezdte a romok eltakarítását.

Ekkor azonban bekövetkezett a Szuezi-válság, amikor angol és francia csapatok érkeztek Egyiptomba. Mialatt a világ figyelme pillanatnyilag elfordult Magyarországtól, a szovjetek fegyveres ereje visszatért 1956. november 4-én.

A Forradalom ezután elbukott, de ahogy az egyik résztvevő elmondta: „Magyarország 500 éven keresztül nem nyert egyetlen harcot sem, most viszont sikerült visszanyernie önbecsülését. Egyetlen nemzet sem maradhat rab örökké."

A Forradalom leverése után mintegy 200,000 ember menekült Nyugatra és mintegy 20,000 ember halt meg a lefolyása alatt.

Sírj Magyarorszá – egy nem felejtett forradalom, vetítésre kerül a Magyar Forradalom 32. évfordulóján, kizárólag az SBS-en, október 23-án este 10.25-kor.

További információért kérjük hívja:

Wendy Odlum (Sydney, Melbourne, Brisbane, Canberra) ...

Kathryn Hibbert (Perth, Adelaide, Hobart, Newcastle,Wollongong)...

1988. október 4.

SBS TV FEDEZD FEL A KÜLÖNBSÉGET.

Öntsünk végre tiszta vizet a pohárba!

A szabadságharcosok kivégzése örök szégyenfolt

Figyelemreméltó összegzést írt Sujánszky Jenő, 1956 előtti ellenálló és 1956-os szabadságharcos, a Franciaországi és Európai Magyar Szabadságharcos Szövetség volt elnöke Franciaországban, 2002 októberében. Egyik legfőbb megállapítása szerint: „Azt sem szabad elfelejteni, hogy a szabadságharcosokat nem a szovjet katonai bíróságok ítélték halálra, hanem a szovjetkollaboráns Kádár-rendszer magyar bíróságai. Ez örök szégyenfolt, amit nem lehet most politikai demagógiával elfeledtetni vagy álcázni."

12 évvel a vasfüggöny összeomlása után, amelynek következtében Magyarország is szabad, demokratikus köztársasággá alakulhatott át, szükséges, hogy végre 1956 történelmének leírását is a valóságnak megfelelően mutassák be az új fiatal magyar generációnak.

Ennek érdekében a következő tényeket kell leszögezni:

1. Az 1956-os Magyar Forradalom szelleme, lelkülete, ideológiai tartalma sem jobboldali, sem baloldali nem volt, hanem e két politikai irányzat felett állt. A szabadságharcosok között lehetett találni számos jobb- és baloldali meggyőződésűt is, akik 1956 őszén kéz a kézben, hazafias bajtársi összefogással együtt harcoltak a szovjet csapatok ellen a nemzeti függetlenség visszaszerzése érdekében. Sőt olyanok is voltak közöttük, akik alig 12 évvel azelőtt, a második világháború utolsó évében, a lövészárkok ellentétes oldalain, még egymás ellen harcoltak, de 1956-ban már vállvetve egymás mellett küzdöttek az idegen elnyomókkal szemben egy szabad magyar jövőért a Corvin-köznél, a Széna-téren, a Baross-téren, a Ferencvárosban a Tűzoltó-utca környékén, a Nagykörúton, a Móricz Zsigmond-körtéren és sok más budapesti és vidéki szabadságharcos csoportnál.

2. A szabadságharcosok túlnyomó többsége nem a kommunizmus megreformálásáért harcolt, hanem annak teljes megszüntetéséért, de egyúttal elvetette a régi konzervatív kapitalista rendszer visszaállításának gondolatát is. A szabadságharcosok a nemzeti függetlenségünk visszaszerzése után egy olyan politikai, gazdasági és társadalmi rendszert akartak megvalósítani, amely kizárja a faji vagy osztály megkülönböztetés legkisebb árnyalatát is, amely az emberi szabadságjogok tiszteletben tartására és az állampolgári szolidaritás alapján a **szociális igazságosságra**(1) épül, és amelyben a népakarat érvényesülését a valóban demokratikus szabad választások biztosítják.

(1) kiemelések az eredetiben

3. A Forradalom napjaiban a szabadságharcosok követeléseivel fokozatosan szolidaritást vállaló és ezért a megtorlásban kivégzett kommunista Nagy Imrét és társait éppúgy a magyar nemzet szabadsághős mártírjainak kell tekinteni, mint a többi sok száz kivégzett szabadságharcost. De azt ki kell hangsúlyozni a történelemírásban, hogy az 1956-os Magyar Forradalmat nem ők csinálták, hanem a hazafias lelkesedésből spontán fegyvert ragadó felkelők.

4. Az is elvitathatatlan, hogy a Forradalom szellemi, lelki csírái nem a Moszkvai XX. pártkongresszus új irányvonalát követő, 1956 nyarán megreformálódott magyar reformkommunista csoport önkritikus vitáiból születtek meg, hanem az 1956 előtti évek hazafias ellenállásának szelleméből. Ezért az 1956 előtti években, a szigorúan titkos perekben halálra ítélt és titokban felakasztott ellenálló magyar hazafiak, akiknek a földi maradványai a Rákoskeresztúri Temető 298-as parcellájában fekszenek, éppúgy megérdemlik a nemzet örök háláját, mint a 301-es parcellában fekvő, megtorlásban kivégzett szabadságharcosok.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy számos, a Forradalom napjaiban a börtönből kiszabadított ellenálló azonnal fegyvert fogott (mint jómagam is), hogy harcoljon a szovjet csapatok ellen.

5. Nyíltan meg kell mondani azt is, hogy Magyarországon a 34 évig tartó Kádár-rendszerben **nem voltak törvényes kormányok**, mert ezek a kormányok az 1956-os Forradalmat leverő szovjet katonai és KGB erők segítségével kerülhettek csak az ország élére, és a politikai hatalomhoz való joguk 1957-től 1990-ig, a vasfüggöny teljes összeomlásáig egyszer sem volt igazolva és törvényesítve demokratikus szabad választások által.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy a szabadságharcosokat nem a szovjet katonai bíróságok ítélték halálra, **hanem a szovjetkollaboráns Kádár-rendszer magyar bíróságai. Ez örök szégyenfolt, amit nem lehet most politikai demagógiával elfeledtetni vagy álcázni.**

Itt az ideje, hogy a szabad és demokratikus Magyar Köztársaság történelemírása ezeket a megcáfolhatatlan tényeket nyíltan és őszintén leszögezze!

Kihangsúlyozom, hogy a fenti sorokban leírtak nemcsak az én személyes véleményemet fejezik ki, hanem a Nyugaton 1957-ben megalakult Európai és országos Magyar Szabadságharcos Szövetségek vezetőségeinek véleményét is.

(Aláírás)

29, Domaine de Chateau Gaillard

94700 MAISON ALFORT

France

A kép forrása: szmo.hu

Hajmeresztő selejtek a Kádár-korból

A hazai gyáripar sötét középkora

A Kádár-korszak nemcsak az ember méltóságán, lelki-szellemi talapzatain, de a gazdaság szerkezetén s az ipar működésén is fájdalmas sebeket ejtett. Az alábbi írás – melynek forrása dr kardos, Index, 2020. december 19. – jól mutatja, hogy milyen hanyag, felelőtlen és gondatlan munka eredménye a „Szintező félméteres hibával, motorblokkok az almaraktárból, öntvény 16-ik próbára".

— Tudod, mi bizonyítja, hogy a szocializmus magasabb rendű társadalmi forma, mint a kapitalizmus?

— Hát az, hogy mindent kibír: lustálkodást, pazarlást, felelőtlenséget. A kapitalizmus ebbe már régen belepusztult volna ...

Egy kis pesti humor a hetvenes évekből, a selejtgyártás legendás évtizedeinek közepéről. Ahhoz, hogy megértsük a vicc lényegét, el kell merülnünk egy kicsit a szocialista ipar minőségi előírásokat kreatívan értelmező világába. Nézzünk is először néhány hajmeresztő példát:

Állami építkezés 1960-ban. A munkálatok még éppen csak megindultak, amikor kétségbeesetten hívták a tervezőt. Az ő általa készített anyagokon jelölt talajszintek ugyanis semmiképpen sem jöttek ki a helyszíni méréseknél. A tervező a helyszínre sietett és a munkások szeme láttára mért mindent újra. Nem találják ki: a szintezés tökéletesre sikerült! Mint ahogyan a kivitelező új mérése is. A hosszas fejvakargatás nyomán a kivitelező által használt szintezőre terelődött a gyanú, és a vizsgálat be is bizonyította a sejtéseket. A szintező skáláján volt egy fél méteres kihagyás (a 25-ös beosztás után a 30-as következett), ráadásul több helyen felcserélték a bevésések sorrendjét is. Egy olcsó eszköz selejtes kivitelezése hosszú időre leállította az építkezést, és ki tudja hány illesztési hibát és egyebet hozott még „tető alá" azelőtt.

Újabb, más jellegű példa: A székesfehérvári Könnyűfém kutató részlege komoly megbízást kapott. Minden mást eldobva kísérletezzenek ki egy ötvözetet, mely alkalmas dobozos sör gyártására. Ők szót is fogadtak, és teljes

kapacitással a munkába vetették magukat. Bár az országban minden más fejlesztési folyamat azonnal megakadt, ez a projekt alig egy év alatt sikert hozott. Minden megvolt: elismerés, anyagilag és szellemileg, gyári ünneplés, stb., majd jött a kijózanodás. Végre közölték a lelkes fejlesztőcsapattal, hogy Magyarországon nincsen sörösdoboz-gyártó gépsor, és annak beszerzését nem is tervezi senki még vagy tíz évig.

A két példa jól mutatja, hogy a nagy közösbe lapátolt munka esetében a nemtörődömség hogyan termelt selejtet vagy éppen felesleges erőfeszítést, és miként csökkentette a (valóban produktív) termelékenységet minimálisra. Ha pedig azt gondolnánk, hogy elszigetelt esetekről van szó, akkor nézzünk pár számot arról, hogy mennyire is volt jellemző a selejttermelés a hatvanas-nyolcvanas évek magyar iparában!

A Pamutkolor Művek 1970-es éve nem minősült kiugrónak ebben a tekintetben, bár a kifogástalan minőségű áruk részaránya némileg csökkent az előző évihez képest. Míg akkor 85, 1970-ben már csak 83 százaléknyi eladható terméket sikerült legyártani. Ugyanakkor ez csupán az átlag volt. Az egyik termékcsoportban a három hét alatt legyártott 20 ezer méter anyagból 15 599 méternyit küldött vissza a kereskedelem, mert jóval keskenyebbre sikerült az előírtnál. Ehhez képest a debreceni Gördülőcsapágy-gyár selejtaránya nem is tűnik olyan rossznak (persze akkori viszonyok között). Ők 1,2 millió darab elkészült furatot ellenőriztek a gyárban egy hónap alatt, melyből 40 ezer lett selejt, mintegy 600 ezer forintnyi kárt okozva.

Az okozott kár nagyságáról egyébként a Kohó- és Gépipari Minisztérium adatai beszélnek a legegyértelműbben. Ők az 1961-es évben egy utazó kiállítást szerveztek az alájuk tartozó üzemek az évi selejtjeiből, és ennek keretében ismertették az adatokat. Számításuk szerint a teljes selejtkár abban az évben megközelítette az 1 milliárd(!) forintot. Azt is kiszámították, hogy ha egy kis odafigyeléssel, ha legalább 5 százalékkal csökkentették volna ennek mértékét, akkor a különbözetből 333 kétszobás lakást lehetett volna felépíteni. Persze könnyű erre azt mondani, hogy a közösnek soha nincsen gazdája – elég ma csak a céges autókat vagy a hányatott sorsú tömegközlekedési eszközöket megvizsgálni – azonban néhány példa rámutat, hogy itt bizony a teljes rendszer a hibázásra épült.

Hajdúsági gépgyár: 207 mosógépből 142 selejt. Az ellenőrzés kimutatta, hogy egy hibás öntvény miatt sikerült ezt a döbbenetes adatot produkálni. Az öntödében viszont a Hajdúságira mutogattak, hiszen év közben döntöttek többször a szóban forgó öntvény átvételének leállításáról, majd újraindításáról. Az öntöde szerint ilyenkor a munkásoknak minden alkalommal újra be kellett tanulniuk a műveletet, mintha megint szakmunkástanulókká változtak volna.

Az eredmény: a roncsolással ellenőrzött öntvények közül 16-ot kellett összetörni, mire az első hibátlant megtalálta a MEO. Persze volt más, hasonló példa is.

A Csepel Művek motorblokkokat gyártott a Rába számára, ám időközben befutott egy külföldi (tőkés) megrendelés. A magyarok számára végzett munka rögtön a kevésbé fontos tennivalók közé került, és külső megoldást kezdtek keresni. Találtak is! A Nagyszentjánosi Állami Gazdaság almaraktárában (!) találtak pár ráérő köszörűst, akik rögtön neki is álltak a Rába motorblokkoknak. A közel 40 százalékos selejttermelés ebben az esetben már szinte hízelgőnek tűnik...

Persze sokáig lehetne sorolni a példákat, ám könnyű belátni, hogy egy rendszerben, ahol a lényeg a teljes foglalkoztatás, és kizárólag a gyártási darabszám túlteljesítése ér jutalmat, ott kódolva van a nemtörődömség, a hozzá nem értés. A terveket pedig többnyire politikailag megbízható emberek készítették szakértők helyett, és hasonló emberek ellenőrizték annak betartatását is. Igaza volt a viccnek, a piacgazdaság valóban nem bírta volna ezt ki…

Az olvasók figyelmébe!

Az Őrzők számai - az első számtól kezdve - elérhetők a POFOSZ honlapján, a pofosz.hu megnyitásával már az első oldalról. A kiadványt pdf formátumban oldalanként láthatják.

Kérjük az olvasókat, ajánlják másoknak is az Őrző új elérhetőségét, amely így az egész világon elérhető.

Köszönettel: a szerkesztők.

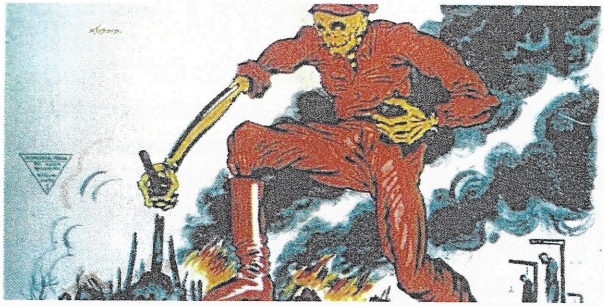

A kommunizmus természete

Velejéig gonosz és embertelen

A kommunizmus természetéről sokan sok mindent elmondtak már. Ám legyenek bármily megközelítésűek is a leírások, egyvalamiben közösek. Rávilágítanak e rendszer ember- és életidegen működésére, zsarnoki lényegére.

„A kommunizmus azért nem működik, mert az emberek szeretnek cuccokat birtokolni." - Frank Zappa

-o-

„Amikor az embereknek nincs mit enniük, akkor halálra éheznek. Jobb megengedni azt, hogy az emberek fele éhen haljon, azért, hogy a másik fele jóllakhasson." - Mao Ce-tung
(Frank Dikötter, *Mao's Great Famine* [Bloomsbury Publishing, 2010], pp. 88, 134)

-o-

„A halottaknak vannak előnyei is. Például trágyázzák a talajt." - Mao Ce-tung
(Jung Chang and Jon Halliday, *Mao: The Unknown Story* [Jonathan Cape, 2005], p. 457)

-o-

„Az emberek azt mondják, hogy a szegénység rossz dolog. Holott valójában a szegénység jó. Minél szegényebbek az emberek annál jobban forradalmiak. Szörnyű elképzelni azt az időt, amikor mindenki gazdag lenne… A fölösleges kalóriáktól az embereknek két fejük és négy lábuk lenne." - Mao Ce-tung
(Jung Chang and Jon Halliday, *Mao: The Unknown Story* [Jonathan Cape, 2005], p. 428)

-o-

„Jobb lenne, ha kevesebb lelkiismerettel rendelkeznénk. Néhány elvtársunkban nagyon sok a könyörület, nem mutatnak elég kegyetlenséget, ami azt jelenti, hogy nem elég marxisták. Ebben a témában valóban nem lehet lelkiismeretünk. A marxizmus ilyen kegyetlen." - Mao Ce-tung
(Jung Chang and Jon Halliday, *Mao: The Unknown Story* [Jonathan Cape, 2005], p. 411)

„Nézzétek a második világháborút, Hitler kegyetlenségét. Minél több a kegyetlenség, annál nagyobb a lelkesedés a forradalomért." - Mao Ce-tung
(*New York Times*, August 31, 1990)

-o-

„Az egy nagyon jó dolog és egy jelentőségteljes dolog: megsemmisíteni a burzsoáziát és a kapitalizmust Kínában." - Mao Ce-tung
(Philip Short, *Mao: A Life* [Henry Holt, 1999], p. 447)

-o-

„A szocializmusnak még a gyomjai is jobbak, mint a kapitalizmus terményei."

- Mao Ce-tung
(Jung Chang and Jon Halliday, *Mao: The Unknown Story* [Jonathan Cape, 2005], p. 643)

-o-

„Az Észak-Koreából elszökő emberek gyakran nehezen illeszkednek be. Nem könnyű egy diktatúrából kimenekülőnek a szabad világban megtalálnia a helyét. A disszidensnek újra fel kell fedeznie, hogy kicsodák ők voltaképpen egy olyan világban, amely végtelen lehetőségeket kínál. Kiválasztani azt, hogy hol éljenek, mit csináljanak, milyen ruhát vegyenek fel reggel, kemény döntéseket követel azoktól, akiket teljesen megbénít az, hogy egész korábbi életükben az állam hozta meg számukra a legelemibb döntéseket is."

(Barbara Demick, Nothing to envy: Ordinary Lives in North Korea)

-o-

„Ha meg tudod győzni az embereket arról, hogy a szabadság az igazságtalanság, akkor azt is el fogják hinni, hogy a rabszolgaság az szabadság." – Stefan Molyneux

Tisztelt Olvasóinkhoz!

Az Őrző számai igény szerint nyomtathatók. Ezért, ha valaki szeretné megkapni a korábbi számokat, jelezze, és eljuttatjuk hozzá.

Aki pedig nincs a levelezőlistánkon, de szeretne rákerülni, szintén jelezze.

Elérhetőség: Ámon Antal, 06 30 814 9917 vagy 06 1 257 0190 és:
antaltopamon@hotmail.com

A leigázás 45 alapelve

„Hogyan bánjunk a bennszülöttekkel?"

Az alábbi, szigorúan titkos – K. AA/CC 113. NK/003/47/. számmal jelölt – dokumentum Moszkvában kelt 1947. június 2-án. Az ördögi koncepcióból kitűnik, hogy a szovjetek érdekkörébe tartozó államokban milyen módszerekkel zajlott – a kommunisták által bennszülötteknek nevezett – helyiek leigázása. A módszerek leleplező erővel mutatnak rá a kommunista rendszer alávaló, a nemzetek gerincét megroppantó logikájára.

1. A nagykövetség épületeinek területén tilos a bennszülöttek soraiból általunk beszervezett informátorokat fogadni. Az ezekkel az emberekkel való találkozást egy erre kijelölt szolgálat szervezi, a találkozók kizárólag nyilvános helyeken történhetnek. Az információkat a nagykövetség veszi át különleges szolgálatunk közreműködése mellett.
2. Főként annak kell nagy figyelmet szentelni, hogy katonáink és a civil lakosság között semmiféle kapcsolat ne jöhessen létre. Megengedhetetlen, hogy tiszti kádereink a bennszülötteket azok lakásaiban látogassák, szintén megengedhetetlen egyszerű sorkatonák bennszülött nőkkel való érintkezése, megengedhetetlen katonáink és a bennszülött lakosság, katonaság közötti kapcsolatteremtés.
3. Meggyorsítani azon bennszülöttek likvidálását, akik Lengyelország Kommunista Pártjával, a lengyel Kommunista Ifjúsági Szövetséggel, a Hazai Hadsereggel, a parasztzászlóaljakkal és más társaságokkal és szervezetekkel állnak kapcsolatban, amelyek nem a mi kezdeményezésünk folytán keletkeztek. Ennek az ügynek az érdekében ki kell használni a fegyveres ellenzék jelenlétét.
4. Ügyelni kell arra, hogy minden fegyveres akcióban azok a katonák vegyenek részt, akik a Kosciuszko-hadseregbe (a Szovjetunió területén a Vörös Hadsereg oldalán harcoló lengyel Hadsereg) való belépésük előtt országunk (a Szovjetunió) területén tartózkodtak, és elérni teljes megsemmisítésüket.

5. Meg kell gyorsítani az összes párt egy szervezetbe történő egyesítését, ügyelve arra, hogy minden kulcsszerep olyan embereknek jusson, akik a különleges osztályunk szolgálatába állnak.

A kép forrása: bumm.sk

6. Egyesíteni az összes ifjúsági szervezetet, és járási vezetőktől felfelé a vezető helyekre különleges szolgálatunk által jóváhagyott embereket kell helyezni. Még a végső egyesítés előtt likvidálni kell a cserkészmozgalom ismert vezetőit.

7. Megszervezni és figyelni arra, hogy a pártkongresszusok küldöttei által megválasztott funkcionáriusok az előttük álló teljes időszakra ne tarthassák meg mandátumukat. A küldöttek semmi esetre sem hívhatnak össze vállalatok közötti gyűléseket. Ha nincs más megoldás, és ha egy ilyen gyűlést mindenképpen össze kell hívni, el kell távolítani azokat az embereket, akik a koncepciók tervezésében és a követelések felerjesztésében aktivitást fejtenek ki. Minden elkövetkező kongresszusra új küldötteket kell válogatni, csakis olyanokat, akiket különleges szolgálatunk szemel ki.

8. Különös figyelmet kell szentelni a szervezési képességekkel rendelkező és népszerűségre esélyes egyéneknek. Az ilyen embereket be kell szervezni, amennyiben ellenállást tanúsítanak, nem engedni őket magasabb posztra.

9. Elintézni, hogy az állami alkalmazottak (a biztonsági szerveket és a bányaipart kivéve) alacsony fizetést kapjanak. Ez elsősorban az egészségügyet, a bíróságokat, a közművelődési szférát, valamint a vezető beosztásban dolgozókat érinti.

10. Minden kormányszervbe, valamint az üzemek többségébe különleges szolgálatunkkal együttműködő egyéneket kell beépíteni (a helyi közigazgatási szervek tudomása nélkül.)

11. Különleges figyelmet kell szentelni annak, hogy a bennszülött sajtó ne közölje a hozzánk szállított áru mennyiségét és fajtáját. Úgyszintén nem szabad ezt üzletnek nevezni. Ügyelni kell arra is, hogy a sajtó kiemelten írjon a bennszülötteknek kiszállított áru mennyiségéről. Emellett meg kell említeni, hogy ez árucsere-forgalom keretén belül történik.

12. Nyomást kell gyakorolni a bennszülött hivatalokra, hogy azon személyek, akik földet, parcellát, telket szereznek, ne arról kapjanak papírt, hogy tulajdonosok lettek, hanem csak arról, hogy azt kiutalták.

13. A paraszti magángazdálkodással szemben olyan politikát kell folytatni, hogy a magángazdálkodás ráfizetéses legyen, esetleg minimális haszonnal járhasson. Ezután pedig el kell kezdeni a vidéken a kollektivizálást. Amennyiben nagyobb ellenállás keletkezik, csökkenteni kell a termelőeszközök kiosztását és növelni az állami beszolgáltatási kötelezettségek kvótáit. Ha mindez nem vezetne eredményre, meg kell szervezni, hogy a mezőgazdaság ne tudja fedezni az ország élelmiszerellátását. A hiányzó mennyiséget behozatallal kelljen pótolni.

14. Mindent megtenni annak érdekében, hogy a határozatok és rendeletek – legyenek azok jogi, gazdasági, vagy szervezeti jellegűek – megfelelően pontatlanok legyenek.

15. Mindent elkövetni annak érdekében, hogy az egyes ügyek tárgyalásával egyszerre több komisszió, hivatal és intézmény foglalkozzon, de egyikük sem hozhat határozatot, mielőtt a többiekkel nem konzultált (kivételt képeznek a bányaipart érintő ügyek).

16. Az üzemi önkormányzatok semmiféleképpen sem fejthetnek ki hatást az üzem tevékenységére, kizárólag a határozatok teljesítésén dolgozhatnak.
17. A szakszervezetek nem szegülhetnek ellent az igazgatóság utasításainak. A szakszervezeteket más feladatokkal kell elfoglalni, úgymint a vállalati üdültetések szervezése, a nyugdíj-és kölcsönkérelmek elbírálása, kulturális és szórakoztató programok, kirándulások szervezése, a hiánycikkek elosztásának megszervezése, a politikai vezetés határozatainak és nézeteinek az igazolása.

18. Meg kell szervezni, hogy csak azokat a dolgozókat és vezetőket léptessék elő, akik a rájuk bízott feladatokat példamutatóan végrehajtják, és akik nem hajlamosak azon problémák analizálására, amelyek túlérnek tevékenységük határain.

19. Azon bennszülöttek tevékenységéhez, akik párt-, állami és gazdasági funkciókat viselnek, olyan feltételeket kell kialakítani, hogy azok alkalmazottaik szemében kompromittálják őket, és lehetetlenné tegyék visszatérésüket eredeti környezetükbe.

20. A bennszülött tiszti káderekre csak ott bízható felelős pozíció, ahol már el vannak helyezve különleges szolgálatunk emberei.

21. Minden fegyveres akció és éleslövészet alatt a lőszer mennyiségét fegyverre való tekintett nélkül állandóan szigorúan ellenőrizni kell.

22. Megfigyelés alatt kell tartani minden tudományos kutatóintézetet és laboratóriumot.

23. Nagy figyelmet kell szentelni a feltalálóknak és újítóknak, valamint fejleszteni és támogatni tevékenységüket, de minden egyes találmányt következetesen fel kell jegyezni, a jelentés pedig a központba küldendő. Csak azon találmányok megvalósításához szabad hozzájárulni, melyek a bányaiparban hasznosíthatók, valamint azokat, melyek különleges utasításainkban vannak feltüntetve.

Nem valósíthatók meg azok a találmányok, amelyek a termelés növelését, ezzel párhuzamban pedig nyersanyagtermelés és nyersanyagbányászat visszaesését eredményeznék, vagy akadályoznák a határozatok teljesítését. Ha egy találmány már ismertté vált, meg kell szervezni annak külföldre való eladását. A találmány értékéről és leírásáról szóló dokumentumok közlése megengedhetetlen.

24. Az egyes szállítmányok pontosságában zavarokat kell előidézni (kivéve az NK 552-46 számú utasításban szereplő szállítmányokat).

25. Az üzemekben kezdeményezni kell a különböző problémafelvető és szakmai értekezletek összehívását, feljegyezni az ott elhangzott javaslatokat, észrevételeket és azok szerzőit.

26. Népszerűsíteni kell a dolgozókkal folytatott beszélgetéseket, melyek időszerű termelési témákkal foglalkoznak, valamint olyan beszélgetéseket, melyeken helyet kap a múlt és a helyi problémák bírálata. Nem szabad megengedni azonban a bírált jelenségek okainak megszüntetését.

27. A bennszülött vezetés nyilvános fellépései lehetnek nemzeti és történelmi színezetűek, de azok nem vezethetnek a nemzet egységéhez.

28. Figyelni kell arra, nehogy az újjáépítés alatt álló vagy az újonnan felépített városokban és lakótelepeken léteznek-e olyan vízvezetékrendszerek, melyek nincsenek rákötve a fő vízhálózati rendszerre. A régi, nem bekötött vízvezetékeket és az utcai kutakat szisztematikusan fel kell számolni.

29. Az ipari objektumok rekonstrukciója és építése során ügyelni kell arra, hogy az ipari hulladék azon folyókba legyen irányítva, melyek ivóvíztartalékként szolgálhatnak.

30. Az újjáépített városok és az új lakótelepek lakásaiban nem lehetnek többlethelyiségek, melyekben hosszabb időre háziállatokat lehetne tartani, vagy nagyobb mennyiségű élelmiszer-tartalékot felhalmozni.

31. A magántulajdonban lévő termővállalatok és az iparosok csak olyan alapanyagot és berendezéseket kaphassanak, amelyek meggátolják a jó minőségű áruk előállítását. Ezen termékek árai magasabbak legyenek, mint az állami vállalatok hasonló termékei.

32. Elő kell idézni a hivatali adminisztráció minden szinten történő terebélyesedését. Megengedhető az adminisztratív szervek tevékenységének bírálata, de semmiképpen nem engedhető meg számbeli megfogyatkozásuk, és normális működésük sem.

33. Ügyelni kell minden gyártási tervre a bányaiparban, valamint a megfelelő instrukciókkal megjelölt vállalatokban. Meggátolni a belföldi piaci ellátást.

34. Különös figyelmet kell szentelni az egyházaknak. A kulturális-nevelő munkát úgy irányítani, hogy általános ellenszenv alakuljon ki ezen intézmények ellen. Figyelni és ellenőrizni az egyházi nyomdákat, levéltárakat, a prédikációkat, az énekeket, a vallásoktatás tartalmát, de még a temetési szertartásokat is.

35. Az alap-, illetve szakiskolákból, de különösen a közép- és főiskolákból el kell távolítani azokat a tanítókat, akik köztekintélynek és népszerűségnek örvendenek. Helyüket kinevezett emberekkel kell feltölteni. Megszüntetni a tantárgyak közötti különbségeket, korlátozni a forrásmunkák kiadását, és a középiskolákban beszüntetni a latin és ógörög nyelvet, az általános filozófia, a logika és a genetika oktatását. A történelemoktatásban nem szabad megemlíteni, hogy melyik uralkodó szolgálta, vagy akarta szolgálni az ország javát, hanem rá kell mutatni a királyok zsarnokságára, és az elnyomott nép harcára. A szakiskolákban be kell vezetni a szűk specializációkat.

36. Inspirálni kell olyan állami művészeti és sportrendezvények megrendezését, amelyek a bennszülöttek harcát ünneplik a (az oroszokat kivéve, különösen a német) megszállókkal szemben, s melyek a szocializmusért vívott harcot hirdetik.

37. A helyi kiadványokban nem engedhető meg azon bennszülöttekről szóló művek megjelenése, akik a forradalomig és a második világháború alatt nálunk éltek.

38. Ha létrejön egy olyan jellegű szervezet, amelyik ugyan támogatná az országunkkal való szövetséget, de ugyanakkor szorgalmazná a hivatalos vezetés gazdasági tevékenységének ellenőrzését, azonnal be kell indítani ellene nacionalizmus és sovinizmus vádjával egy rágalomhadjáratot. Ezt a következőképpen kell csinálni: emlékhelyeink megszégyenítése, temetőink megrongálása, nemzetünk és kultúránk befeketítését hirdető, és a velünk kötött egyezmények értelmét kétségbe vonó röplapok kiadása. A propagandamunkába be kell vonni a bennszülötteket, és kihasználni a velünk szemben létező gyűlöletet.

39. Gondoskodni a hidak, utak és az összekötő-hálózat kiépítéséről, hogy egy szükséges katonai intervenció esetén gyorsan és minden oldalról elérhető legyen az ellenállás helyszíne vagy az ellenzéki erők összpontosításának helye.

40. Odafigyelni arra, hogy a politikai ellenzék képviselőit lecsukják. Megdolgozni azokat az ellenzékieket, akik a bennszülött lakosság tekintélyét élvezik. Az úgynevezett véletlen események során, mielőtt még betörnének a köztudatba, likvidálni vagy köztörvényes kihágás vádjával bezárni őket.

41. Meg kell gátolni a politikai perekben elítélt személyek rehabilitációját. Amennyiben ez a rehabilitáció elkerülhetetlen, csak azzal a feltétellel lehetséges ezt megtenni, hogy az eset bírói műhibának minősül, nem lesz perújrafelvétel, valamint a hibás ítéletet okozó (bírák, tanuk, vádlók és informátorok) nem lesznek beidézve.

42. Azokat a párt által kinevezett vezetőket, akik tevékenységükkel károkat okoztak, vagy az alkalmazottak elégedetlenségét idézték elő, ne állítsák bíróság elé. Drasztikus esetekben vissza kell hívni őket funkciójukból, más hasonló vagy magasabb szintű pozíciókba helyezni őket. Végső esetben vezető állásba kell tenni őket, és a későbbi változások idejére kádertartalékként számolni velük.

43. Nyilvánosságra kell hozni azoknak a vezető pozíciókban dolgozó személyeknek pereit (elsősorban a hadügyben, minisztériumokban, főbb hivatalokban, iskolaügyben dolgozókról van szó), akiket népellenes, szocializmusellenes és az iparosítást ellenző tevékenységgel vádolnak. Ez a dolgozó tömegek figyelmét felkelti.

44. A munkahelyeken gondoskodni kell a különböző funkciókban dolgozó emberek leváltásáról, és a legkisebb szakértelemmel rendelkező iskolázatlan munkásokkal helyettesíteni őket.

45. Meg kell szervezni, hogy a főiskolákra legalacsonyabb társadalmi rétegekből származók kerüljenek be elsősorban, akiknek nem érdekük szakértelmük növelése, csupán a diploma megszerzése.

-o-

- Kik építették a Fehér Tengeri Csatornát?

- A baloldalt azok építették, akik vicceket mondtak. A jobboldalt pedig azok, akik hallgatták.

-o-

- Amikor elérjük a kommunizmust, akkor is lesz KGB?

Mint tudjuk, a kommunizmusban az állam el lesz halva, együtt minden elnyomó apparátusával. Tehát az emberek tudni fogják, hogyan tartóztassák le önmagukat.

-o-

Az idegenvezető magyarázza: a Ljubjanka, a KGB központi épülete, a legmagasabb épület Moszkvában. A pincéből még Szibéria is látszik.

Viccek a Nemzetőrből, Tollas Tibor Münchenben megjelent emigráns havilapjából:

Kérdés 1956-ban:
-Hány nagyhatalom van?
-Négy. Az USA, a Szovjetunió, a VIII. kerület és a IX. kerület.

-o-

A rendszerváltás környékén megjelentek a magukat reform kommunistáknak titulálók.

Az egyiktől megkérdezték, hogy mióta reform kommunista?

- Bárki megmondhatja, hogy én már az ÁVH-nál is reformpárti voltam. Különböző módokon megreformáltam a kihallgatási módszereket.

-o-

A Szegedi Bútorgyár vezetői mély sajnálattal közlik, hogy az idei tervet nem tudják teljesíteni a bejelentett amnesztia miatt.

Viccek a szovjet világból

A humor szavai mélységes iróniával és metaforákkal idézik fel a múltat. De miközben mosolygunk, jól tudjuk, hogy a múlt – megszenvedett valóság marad.

Éjfél körül Petrográdban (még mielőtt Leningrád lenne).

A vörös őr észrevesz egy alakot gyalogolni a sötétben. Állj! Ki vagy? Dokumentumokat kérek! – parancsolja.

Az ijedt ember reszkető kézzel kotorászik a zsebében és leejt egy darab papírt.

A vörös őr gyorsan felkapja és lassan olvasni kezdi: „ka-té-ter a-na-lí-zis". Nagyon külföldiül hangzik – gondolja – kém lesz ez, lőjük is le mindjárt itt a helyszínen.

Aztán tovább olvassa: cukor: semmi, zsírok: semmi, fehérje: semmi.

Na, látom maga egy proletár elvtárs, szabadon elmehet. Éljen a világforradalom!

-o-

Vlagyimír Iljics Lenin, Joszif Visszárionovics Sztálin, Nyikita Hruscsov és Leonyid Brezsnyev együtt utaznak a vonaton. Egyszer csak váratlanul a vonat megáll és nem indul tovább. Lenin próbálkozik először a megoldással. „Javasolom egy kommunista szombat bejelentését. Ezzel a munkások rövid idő alatt megoldják a problémát.

Másodjára Sztálin feláll, lehúzza az ablakot és kikiabál: Ha a szerelvény nem indul el perceken belül a mozdonyvezetőt kivégezzük! (Utalás a szokásos megoldásra, ha a tervgazdálkodás nem működik.) A vonat azonban mégse indul. Erre Hruscsov áll elő az ötlettel: A síneket szedjük föl a szerelvény mögött és helyezzük a szerelvény elé. (Utalás Hruscsov korának különböző átszervezéseire.) A vonat így se indul újra. Brezsnyev következik egy megoldási javaslattal: Elvtársak! Ne aggódjunk. Húzzuk be a függönyöket, kapcsoljuk be a gramofont és tegyünk úgy, mintha utaznánk. (Utalás Brezsnyev korának stagnálására.)

Ennek a történetnek egy későbbi változatában Mihail Gorbacsev felfedezi: Mi amúgy is a rossz irányba megyünk. Forduljunk vissza és minden rendben lesz. (Utalás az ő kedvenc megoldásaira a glaznosztyra és a peresztyorkára.) Végül Borisz Jelcin megoldása az, hogy lehajtja a vonatot a sínekről és a mezőn keresztül próbál haladni. (Utalás a Szovjetunió szétesésére.)

Péter Árpád versei

„Amit alkotsz, az marad majd hátra"

A költemény kincs. Annak is, aki írja, annak is, aki olvassa. Péter Árpád, a POFOSZ XXII. kerületi szervezetének elnöke, hagyományőrző tagozatunk rendszeres látogatója ilyen ékességgel ajándékozta meg közösségünket. Verseket adott nekünk –, melyek gyümölcse a lélek gazdagodása, az értékes gondolatok felkeltése, a szellem csiszolása.

A magánkiadásban megjelent kötet tematikája vélhetően a szerző értékvilágának fontossági sorrendjét tükrözi, melyben első helyen a haza, a nemzet, s 1956 emléke áll. A költemények soraiból nemcsak a nemzet, a haza feltétlen szeretete, de a nemzet jövőjét aggodalommal szemlélő ember figyelmeztetése is kicseng. S hogy mire int a szerző? Az összefogás, az éberség s a haza iránti hűség fontosságára, mert ahogyan fogalmaz: „Ne aludjunk mélyen soha/ Mert ellenségünk nem ostoba/ Mindég figyel, mindég les ránk/ Ezért is kell összefogás". És 1956 emlékét megidézve sem csak a fájdalom és a keserűség szemüvegén át, de a büszkeség, s a jövőbe vetett hit optikáján keresztül látja és láttatja a forradalom hosszú távú, a rendszerváltásig ható következményeit: „Szabad lett a magyar hazám/ Szülőföldem Magyarország/ Adjunk kezet Mi egymásnak/ Ne legyünk hát vetélytársak/ Nem élünk Mi félelemben/ Így legyen ez életünkben." Péter Árpád a nemzet hőseiről is megemlékszik. Azokról, akik meghaltak, akik nem kímélték életüket, hogy az utódoknak jobb legyen, hogy egyáltalán létezés legyen a magyar földön. Nekik, az ő küzdelmeikben, de nekünk, a jelenkor küzdelmeiben is erőt adhat a fohász. A szerző hisz az ima erejében. Ezt mondja: „Jó az Úr Ő ránk tekint/ Kegyelembe részesít/ Nem engedi, hogy elvesszünk/ Európát is megmentsük."

A költeményekben sok-sok személyes emlék is felidéződik: munkatársról, barátról, tanárról, s a „Drága édes Csillagom"-ról. Tisztelet, nemes gondolatok, egyszerűen, de gazdag képekben kifejezett vallomások tesznek tanúságot arról, hogy Péter Árpád az élet minden tájékán magabiztosan vezeti az olvasóját a tiszta, igaz értékek felé. Nincs olyan tárgykör, amely a szerzőt meg ne ihletné. Számára a természet, a madarak röpte, a filozófiai kérdések, a koronavírus-járvány, de még az orosz-ukrán háború dilemmája is versbe illő témákká válnak. S ebben nincs semmi különös. Hiszen a költő sem akar mást, mint válaszolni életünk fontos és meghatározó kérdéseire. Csakhogy a költő más nyelven, a lélek nyelvén beszél. És ezt jó, nagyon jó hallgatni és olvasni.

A kötet különlegessége, hogy a székely származású, a szamosújvári börtönt és a Duna -deltát is megjárt, sok szenvedés után szabadult szerző minden verse rovásírással is olvasható. A könyvben a magyar rovás jelkészlete is fellelhető – köszönet érte. És köszönet az útmutató gondolatért, amely így szól: „Amit alkotsz, az marad majd hátra".

Vasvári Éva

Ötvenes évek – az állami terror korszaka

Dr. Guba Ferenc: A múlttal való szembenézés a jövőt szolgálja

Az 1950-s évek embert próbáló időszakáról sokaknak vannak keserű emlékei. Van, aki ezeket magába zárva őrzi, van, aki igyekszik elfelejteni, s van, aki meggyőződéssel vallja: a korszakról beszélni kell, mert így óvható meg közös jövőnk. Dr. Guba Ferenc az utóbbiak közé tartozik. Hiszi, hogy a történelmi múlttal való szembenézés, a tisztázó értékelés nemcsak az egyén, de a közösség javára válik.

Az 1956 Öröksége Alapítvány, a POFOSZ 1956-os Hagyományőrző Tagozata és a POFOSZ XIV. kerületi szervezete szeptember 6-i rendezvényén a Zuglói Civil díjas vendég, a mezőtúri születésű Dr. Guba Ferenc tartott előadást az 50-es évek diktatúrájáról. Két leánya és egy fia is részt vett a rendezvényen, ők a legifjabb generáció képviseletében.

Mint az előadó kifejtette: személy szerint a 80-as években szembesült – nagyszülei és nagybátyja elbeszélései nyomán – azzal a számára is meghatározó kérdéssel, hogy mit jelentett a XX. század közepe. Az elbeszélések alapján világossá vált számára, hogy az egyéni tragédiákból összeálló közös, nemzeti tragédia súlyát és következményeit szinte lehetetlen szavakba foglalni – erre talán csak a művészi alkotások képesek. Ugyanakkor ezt a korszakot nem lehet – és nem szabad – csupán szenvedéstörténetként leírni, hiszen akkor is élni kellett tovább, s éppen a korszak higgadt értékelése és kibeszélése teszi lehetővé, hogy a tanulságokat levonhassuk.

Egy bizonyos: az akkori időszak úgy jellemezhető, mint az állami terror korszaka, amely százezrek számára hozott megaláztatást és nyomorúságot. Az ő családja is megszenvedte ezeket az éveket. Nagyszüleit osztályellenségként tartották számon, jól mutatja ezt, hogy nagyapjáról 1951-ben úgy írt a Népszava, mint galád kulákról. Ilyen alapon Guba Ferenc szülei sem tanulhattak – vagy csak későn –, édesanyja például tanítani szeretett volna, de ez a pálya bezárult számára. Megbélyegzett volt a család, s ez annál nagyobb keserűséget jelentett, hiszen például a déd-nagybácsi aktív közéleti szerepet vállalt,

ő vette a katolikus templom főoltárát és ő volt az, aki 300 hektár földet adományozott a mezőtúri közkórház felépítéséhez. Az ötvenes évek politikai terrorja azonban elsöpört mindent: a nagyszülőknek is ki kellett költözniük a portájukról, s egy meglévő magtárban húzták meg magukat. A nagyapa tanyáit is elvették, miként másokét is, akik közül sokan az öngyilkosságba menekültek.

E korszak legnagyobb bűnbe – fogalmazott az előadó – a pszichikai terror volt. Mint valami mély, beette magát az emberek lelkébe, s jogfosztottá, másodrendű állampolgárokká tette őket. A megbélyegzés, a kirekesztés, a félelemkeltés szétroncsolta a lelkeket, a kapcsolatokat, az élet minőségét. Fájdalmak, titkok és titkolódzások, a megalázottság és a kifosztottság érzése munkált a lelkekben.

Erre volt válasz 1956, a gúzsba kötött és végre kiszabadult szabadságvágy. És Guba Ferenc úgy véli, bár a 60-as évektől a szabadságharc emlékeit el kellett temetni, ám az 1970-es évek relatíve jobb közérzete is a forradalomnak volt köszönhető. Csakhogy akik megszenvedték azokat az éveket, a fiatalságuk elmúlt, az életük kettétört, s azt visszahozni nem lehet. Viszont amit örökül hagytak, azt vállalni és vinni kell. A példájuk örök, hiszen minden megnyomoríttatás ellenére megőrizték a hitüket, s ez adott lelkierőt számukra a továbbéléshez és újrakezdéshez. A következő generációk, a fiatalok számára sok tanulsággal szolgál az ő sorsuk, amely azt üzeni, hogy nincs olyan élethelyzet, amelyből ne egyenesedhetne fel az ember.

Vasvári Éva

Tisztelt Olvasóinkhoz!

Az Őrző számai igény szerint nyomtathatók. Ezért, ha valaki szeretné megkapni a korábbi számokat, jelezze, és eljuttatjuk hozzá.

Aki pedig nincs a levelezőlistánkon, de szeretne rákerülni, szintén jelezze.

Elérhetőség: Ámon Antal, 06 30 814 9917 vagy 06 1 257 0190 és: antaltopamon@hotmail.com

Aki pedig elolvasta, ne dobja ki példányát, hanem adja tovább!

Az Őrzőnek nincs fogyasztói ára. Csak értéke van.

A vezető túlélésének tíz szabálya

Bátorság és bölcsesség nélkül nincs eredmény

A jó vezetőnek nemcsak született képessége, de szerzett tudása is nagyban hozzájárul, hogy munkájában sikeressé váljon. Alábbiakban a célravezető döntések meghozatalához nyújtunk tanácsokat. A vonatkozó szakirodalmak alapján olyan általános érvényű útmutatással szolgálunk, amely nemcsak a gazdaságban, de a közéletben szerepet vállaló vezetőknek is hasznukra válhat.

1. Amikor a körülmények rosszabbodnak, hogyan kell tovább haladni? Úgy, hogy nem bátortalanodunk el időleges kudarcoktól, mert tudjuk, hogy csak azok a csaták számítanak, amiket megnyertünk.

2. Ne mutatkozz problémás vezetőnek. Tartsd magad távol a lúzerektől. A vezetőket is az alapján ítélik meg, hogy milyen társaságban mutatkoznak.

3. Hogyan szúrod ki az összeesküvéseket és a rombolásokat? Mindég nézd a tanácsok és javaslatok mögötti szándékokat és motivációkat. Mivel a víz alatti sziklák a legveszélyesebbek.

4. A kinevezések és beosztottak felvétele során tartózkodj, ha lehet, az utcáról való felvételtől. Bármely kétség esetén ezt kerüld el.

5. Amikor teljesítmény-interjút vezetsz, keverd a kemény témákat a könnyebbekkel.

6. Hogyan szabadulj meg azoktól, akikben nem lehet bízni? Légy határozott azokkal, akik bajt okoznak. Semmiféle rákbetegséget nem lehetett még megállítani észérvekre való hivatkozással.

7. Hogyan tegyél fel kellemetlen kérdéseket? Tartsd észben, hogy nincsenek hülye kérdések, csak hülye válaszok vannak. A kérdezőnek, ugyanúgy, mint a vásárlónak, mindig igaza van.

8. Hogyan kezeld a nehéz beosztottat? Viselkedj úgy, mint egy király és ne úgy, mint egy udvaronc. A túlzott puhaság a trónodba kerülhet.

9. A csapdákat, amiket neked állítottak, úgy kerülheted el, hogy minden ajánlatra alszol egyet, akármilyen csábítónak is hangzik. Egy jó egérfogó nem ad második esélyt.

10. Hogyan kezeld a vezetői stresszt? Úgy, hogy nem panaszkodsz róla senkinek, hanem üdvözlöd a megjelenését. Ezzel szabadulsz meg legjobban a vetélytársaktól.

(Terry Farnsworth: Power Plays, The Executive Jungle Survival Guide (Hatalmi játékok, a vezetői dzsungel túlélési útmutatója), Ebury Press, London, 1987.

Fábos György

Apáról fiúra

Istenem, de rég volt, hogyha visszanézek…
Tán nem is voltatok „Jó ötvenes évek”!
„B” lista és nyomor, sok elfojtott átok…
Fekete POBJEDÁK, hosszú bőrkabátok.
Esti beszélgetések hideg szobában…
Mást hallottam otthon, mást az iskolában.
Társaim vasárnap mind moziba mennek!
Miért születtem én osztályidegennek?!
Miért nincsen kolbász? Miért csak zsíros kenyér?
Hisz Apám törekszik, robotol, nem henyél!
Miért retten meg Anyánk, ha nyílik az ajtó?
Miért jön minden héten hozzánk végrehajtó?!
S a játék hevében miért ne kiabáljak?
Miért féljek a szomszédtól, mert ő tanácstag?!
Mikor mondhatom el, mit Apámtól hallok?!
Hogy mindenki tudja, más nézetet vallok!
Azt, hogy éhen halnak emberek a télen,
Mert rabló bugrisok állnak fenn az élen.
S ha egy szót mersz szólni, mi nem tetszik nékik,
Évekre bezárnak, s a körmöd letépik.
Hogy bolsevik eszmék kolerája pusztít!
Népük ellenében szolgálják a ruszkit.
S ha téged gyűlölnek, a fiadat marják,
Tested nyomorítják, s lelked is akarják.
Mint gutaütöttnek a rekkenő hőség,
Agyukra ment ez a fene nagy „dicsőség”.
Mert ez az időszak példája volt annak,
Mit tesznek a tahók, ha hatalmat kapnak.
Kik a kínzásokban örömüket lelték,
Majd ötvenhat után mindezt megfejelték.
Aztán kitüntették a sok rohadt hóhért,

Érdemérmet kaptak „Munkáshatalomért”.
Vérdíj nyugdíjukból mai napig élnek,
Ha nem is komolyan, titkon kicsit félnek.
Fiaikban bíznak, kik zsíros állásban,
Mindenütt ott vannak, honnan „befolyás” van.
S hogyha pert indítasz, vágyva igaz szóért,
Jusztícia mögül kiröhög a hóhér.
Kinek lelkén szárad annyi ember veszte,
Kap koszos két évet, – azt is felfüggesztve!
Vígan politizál a volt ÁVO-s gyerek,
Hírhedt bolsi nevek tovább kísértenek.
De elégedjünk meg! Javul a baloldal,
Az apa gyilkos volt, fia már csak tolvaj!

Impresszum: ŐRZŐ, a Magyar Politikai Foglyok Szövetsége (POFOSZ) 1956-os Hagyományőrző Tagozatának negyedéves hírlevele.
Főszerkesztő: Ámon Antal. Tel.: (1) 257-0190, 06 30-814-9917
Szerkesztő: Vasvári Éva, lapszerkesztő: Kurtz Mária
Kiadóhivatal: 1149 Budapest, Nagy Lajos király útja 155.
Tel: (1)789-1466, e-mail: hagyomanyorzok1956@gmail.com